

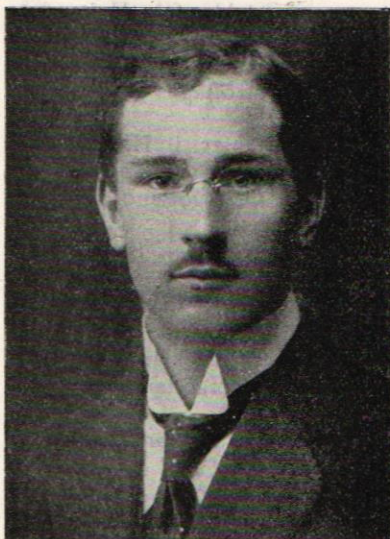
1905. Om några fynd af sällsyntare parasitsteklar från Hallandsås och sydöstra Östergötland åren 1903 och 1904. — Ibid. 26, sid. 201—208.
1906. Reminiscenser från entomologiska ströftåg 1905. — Ibid. 27, sid. 133—136.
1907. Några fynd af sällsyntare parasitsteklar i Halland och Östergötland år 1906. — Ibid. 28, sid. 112—116.
1908. Från excursioner i Halland och Östergötland 1907. — Ibid. 29, sid. 52—56.
1910. Några fynd af steklar under excursioner i Syd-Halland och Östergötland 1908. — Ibid. 31, sid. 23—25.
1911. Anteckningar om några fynd af parasitsteklar under 1909—10. — Ibid. 32, sid. 47—49.
1912. Anteckningar om några fynd af parasitsteklar under 1911 och 1912 (Syd-Halland och s. ö. Östergötland). — Ibid. 33, sid. 252—253.
1914. Anteckningar om några fynd af parasitsteklar under 1912 och 1913. — Ibid. 35, sid. 108—109.
1915. Några fynd af parasitsteklar under år 1914. — Ibid. 36, sid. 92—93.
1916. Anteckningar om några insektynd från 1915. — Ibid. 37, sid. 59—60.
1918. Parasitstekelfynd i Sydsverige. — Ibid. 39, sid. 92—94.

A. Roman.

Einar Sellman.

Den 4 sept. avled i Stockholm efter något mer än halv-årig, obotlig sjukdom (akut leukämi) läroverksadjunkten vid Södermalms h. a. läroverk, fil. mag. EINAR SELLMAN i en ålder av 30 år.

EINAR SELLMAN föddes den 31 aug. 1890 i Botkyrka komministergård. 1898 flyttades föräldrahemmet till Toresund, där fadern, CARL SELLMAN, då utnämns till kyrkoherde. Skolutbildningen påbörjades i Strängnäs samt fortsattes på gymnasiet i Västerås, där studentexamen avlades vårterminen 1910. Redan under skoltiden visade EINAR SELLMAN ett avgjort intresse för entomologiens studium, särskilt för *coleoptera*, i mindre grad även för *diptera*. I Västerås hade han förmånen att några år komma i beröring med den synnerligen framstående och mångsidige entomologen CARL HANS JOHANSON, vilken säkerligen verkat befruktande på hans in-

Einar Sellman

intresse, liksom också för den kraft, med vilken studierna bedrevs. Redan efter några få år tog han med höga betyg sin examen med zoologi, botanik och kemi som läroämnen.

Efter slutad universitetsutbildning fick SELLMAN genast lärareförordnanden på skilda ställen, först i Hudiksvall ($1^3/9$ — $1^3/12$ 1915), varefter han genomgick provår i Göteborg (1916) samt tjänstgjorde som vik. adjunkt därstädes (v. t. 1917) och kom sedan till läroverket i Linköping (h. t. 1917—dec. 1919) samt blev slutligen, i januari 1920, utnämnd till ordinarie adjunkt vid Södermalm. Det var med stora förhoppningar han mottog detta förordnande, vilket skulle sätta honom i stånd att följa sin gamla önskan att vid sidan av det dagliga arbetet dels fortsätta de akademiska studierna och dels genom tillgång till samlingar och bibliotek bli i tillfälle att bearbeta sina rikhaltiga skalbaggsamlingar. Med kändedom om den ovanliga energi, som alltid utmärkt EINAR SELLMAN, kan man också vara fullt övertygad om, att det skulle lyckats honom att här åstadkomma åtskilligt av bestående värde. Särskilt hade han under senare år alltmer börjat få blicken

för insekternas studium och givit rika impulser. Även med en annan av våra äldre och mer kända coleopterologer, kamrer EMIL SANDIN i Göteborg, stod SELLMAN ända till sin död i livlig beröring och företog i dennes sällskap ett flertal exkursioner.

Höstterminen 1910 inskrevs SELLMAN vid Uppsala universitet, där han begynte sina studier för fil. ämbetsexamen. Naturligtvis blev zoologien hans huvudämne, och han utmärkte sig genast inför kamrater och lärare för sina grundliga kunskaper och stora

öppen för de många entomogeografiska frågor, som ännu vänta på sin lösning. Somrarna 1918—1919 tillbringade han delvis vid Torneträsk, varifrån han hemförde ett synnerligen rikt och väl konserverat material, däribland en mängd för vår fauna nya arter, förut endast kända från Finlands och Norges arktiska områden. Som samlare var SELLMAN mycket framstående. Med tanke på hur oändligt litet vi veta om faunans sammansättning där uppe, om arternas frekvens och uppträdande etc., är det mycket att beklaga, att SELLMAN ej fick tillfälle att själv bearbeta sina rika fynd.

Förutom ovannämnda båda resor företog SELLMAN även en del smärre samt tillbringade alltid vår och höst långa tider på exkursioner, i vilka jag själv ofta deltog. De flesta somrar vistades han dock i föräldrahemmet i Toresund, en i coleopterologiskt hänseende rik och givande trakt, åt vars undersökning rätt mycken tid ägnades.

Genom EINAR SELLMAN's bortgång har vår entomologiska forskning gjort en kännbar förlust. De svenska yngre coleopterologerna av facket äro lätt räknade, och vi behövde så väl några fler, som höjde sig över den vanlige samlarens stadium. Särskilt utmärkande för SELLMAN var hans grundlighet och kritiska läggning. En i viss mån beklaglig följd härav var, att han aldrig kom att befordra sina rön till trycket; han kände alltid behov av att komplettera och utvidga. Vid sin död hade han icke publicerat något. Emellertid har han författat en uppsats över *Brychius*, vilken möjligen befinner sig i sådant skick, att den framdeles kan publiceras i vår tidskrift.

De stora och värdefulla insektsamlingarna hava av hans anhöriga frikostigt överlämnats till Centralanstaltens entomologiska avdelning.

Vi bevara i minnet EINAR SELLMAN som en god kamrat och en ovanligt skicklig, initiativrik och energisk entomolog, av vilken vi hoppats mycket.

O. Lundblad.